

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union)

96/441/FUSP:

- ★ Rådets afgørelse af 15. juli 1996 om forlængelse af anvendelsen af fælles aktion 96/250/FUSP, vedtaget af Rådet på grundlag af artikel J.3 i traktaten om Den Europæiske Union i forbindelse med udnævnelse af en særlig udsending for de store søers område i Afrika 1

96/442/FUSP:

- ★ Fælles aktion af 15. juli 1996 vedtaget af Rådet på grundlag af artikel J.3 i traktaten om Den Europæiske Union om udpegelse af Den Europæiske Unions særlige udsending i byen Mostar 2
-

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union)

96/443/RIA:

- ★ Fælles aktion af 15. juli 1996 vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, om bekæmpelse af racisme og fremmedhad 5

1

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS AFGØRELSE

af 15. juli 1996

om forlængelse af anvendelsen af fælles aktion 96/250/FUSP, vedtaget af Rådet på grundlag af artikel J.3 i traktaten om Den Europæiske Union i forbindelse med udnævnelse af en særlig udsending for de store søers område i Afrika

(96/441/FUSP)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten for Den Europæiske Union, særlig artikel J.3, og

ud fra følgende betragtninger:

Den fælles aktion 96/250/FUSP⁽¹⁾, vedtaget af Rådet på grundlag af artikel J.3 i traktaten om Den Europæiske Union i forbindelse med udnævnelse af en særlig udsending for de store søers område i Afrika, udløber den 25. september 1996;

på baggrund af de hidtil opnåede resultater skønnes det nødvendigt at forlænge anvendelsen heraf til den 31. juli 1997 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Anvendelsen af den fælles aktion af 25. marts 1996, vedtaget af Rådet på grundlag af artikel J.3 i traktaten om Den Europæiske Union i forbindelse med udnævnelse af en særlig udsending for de store søers område i Afrika, forlænges til den 31. juli 1997. Den fælles aktion skal tages op til fornyet overvejelse seks måneder efter vedtagelsen af denne afgørelse.

Artikel 2

Yderligere finansiel støtte til den særlige udsendings aktiviteter, svarende til det fremtidige behov, vil blive genstand for en afgørelse, truffet af Rådet på grundlag af artikel J.11, stk. 2, første led, i traktaten om Den Europæiske Union.

Artikel 3

Afgørelsen træder i kraft på datoen for vedtagelsen. Den offentliggøres i Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. juli 1996.

På Rådets vegne

D. SPRING

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 87 af 4. 4. 1996, s. 1.

FÆLLES AKTION

af 15. juli 1996

vedtaget af Rådet på grundlag af artikel J.3 i traktaten om Den Europæiske Union om udpegelse af Den Europæiske Unions særlige udsending i byen Mostar

(96/442/FUSP)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel J.3 og J.11,

under henvisning til de almindelige retningslinjer, som blev fastlagt af Det Europæiske Råd på Korfu den 24. og 25. juni 1994, og

ud fra følgende betragtninger:

Det Europæiske Råd understregede på sit møde den 21. og 22. juni 1996 i Firenze den betydning, det tillægger valgprocessen i Mostar, samt behovet for, at de nyvalgte ledere oprigtigt forpligter sig til at arbejde for en genforening af byen;

efter at lokalvalget i Mostar blev afholdt på tilfredsstillende måde den 30. juni 1996, er der nu skabt det nødvendige grundlag for at oprette en enkelt, multietnisk og varig administration som omtalt i afgørelsen 94/790/FUSP⁽¹⁾; Den Europæiske Unions administration af byen Mostar (EUAM) slutter den 22. juli 1996, som fastsat i artikel 4, stk. 1, i det aftalememorandum, der blev undertegnet den 5. juli 1994 i Genève;

for at konsolidere resultaterne af EUAM og forberede en gradvis indstilling af aktiviteterne, samt for at sikre, at Mostar hurtigt integreres igen i den samlede struktur for fredens gennemførelse i Bosnien og Hercegovina, er Den Europæiske Unions tilstedeværelse i byen stadig nødvendig, omend i en anden form; den 18. februar 1996 fremsatte de lokale parter en anmodning herom; en sådan tilstedeværelse kan sikres ved at udpege en særlig udsending fra Den Europæiske Union;

når Den Europæiske Unions administrator overdrager sine beføjelser til de lokale myndigheder i Mostar, kan der være behov for overgangsforanstaltninger, for at den nyvalgte fælles lokaladministration lettere kan blive fuldt ud funktionsdygtig —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

*Artikel 1***Anvendelsesområde**

1. Den Europæiske Union har noteret sig, at EUAM slutter den 22. juli 1996 i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, i aftalememorandummet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 326 af 17. 12. 1994, s. 2. Afgørelsen er senest ændret ved Rådets afgørelse 95/552/FUSP af 19. december 1995 (EFT nr. L 313 af 27. 12. 1995, s. 1).

2. For at sikre en gradvis overdragelse af Den Europæiske Unions repræsentanters ansvar til den nyvalgte fælles lokaladministration og dermed afviklingen af EUAM i løbet af en periode, der slutter snarest muligt efter den 23. juli 1996 og under ingen omstændigheder senere end den 31. december 1996, udpeger Den Europæiske Union herved Martin Garrod som Unionens særlige udsending i Mostar. Den særlige udsending har tillige til opgave at sørge for, at Mostar hurtigt integreres i den samlede struktur for fredens gennemførelse i Bosnien og Hercegovina.

3. Den Europæiske Union har noteret sig, at aftalememorandumets bestemmelser forbliver i kraft og med de fornødne ændringer gælder for Den Europæiske Unions kommende tilstedeværelse i byen, med undtagelse af de bestemmelser, der er direkte knyttet til opgaverne i forbindelse med EUAM.

*Artikel 2***Den særlige udsendings mandat**

Den særlige udsending handler under formandskabets myndighed og i samarbejde med Kommissionen; med henblik på at konsolidere de resultater, der hidtil er opnået under aftalememorandummet, og i overensstemmelse med Rom-aftalen af 18. februar 1996 består den særlige udsendings mandat i at arbejde for:

- at stabilisere og styrke den nyvalgte fælles administration af byen Mostar
- fri bevægelighed
- at flygtninge og fordrevne kan vende tilbage til deres hjem i Mostar
- at gennemføre igangværende genopbygningsprojekter
- at beskytte menneskerettighederne
- at konsolidere en fælles effektiv retshåndhævelsesordning
- at gennemføre de tiltag, der er omhandlet i artikel 5.

*Artikel 3***Mandatets varighed og rapporteringspligt**

Den særlige udsending

- udpeges for en periode, der slutter snarest muligt efter den 23. juli 1996 og under ingen omstændigheder senere end den 31. december 1996
- udarbejder sammen med de valgte fælles lokalmyndigheder en tidsplan for gennemførelsen af målene i artikel 1, stk. 2
- rapporterer regelmæssigt, eller efter behov, til Rådet eller de organer, som Rådet har udpeget
- kan blive bedt om at aflægge mundtlig beretning om udviklingen, når der er behov for det, og
- kan rette henstillinger til Rådet for så vidt angår foranstaltninger, som Den Europæiske Union kan træffe til at gennemføre målene i artikel 1, stk. 2, og artikel 2.

*Artikel 4***Den særlige udsendings stab og ombudsmanden**

1. Den særlige udsending støttes af en mindre stab i overensstemmelse med de opgaver, der er fastsat i artikel 1, stk. 2, og artikel 2. Denne stab arbejder på samme grundlag som under EUAM.
2. Efter at Den Europæiske Unions tilstedeværelse i Mostar ændrer karakter, fortsætter ombudsmanden sit arbejde med sager, som den 22. juli 1996 endnu ikke er afsluttet, i henhold til bestemmelserne i artikel 9.

*Artikel 5***Finansielle bestemmelser**

1. Alle EUAM's aktiver og passiver overføres til den særlige udsendings kontor ved EUAM's afslutning og forvaltes med henblik på at fremme de mål, der er fastlagt i artikel 1, stk. 2, og artikel 2. Efter at den særlige udsending har sikret, at finansieringen af de af EUAM's opgaver, der overgår til den særlige udsendings kontor, kan videreføres uden afbrydelse, træffer han senest på datoen i artikel 1, stk. 2, og efter klare procedurer utvetydige afgørelser om de aktiver, der er tilbage.
2. Til dækning af yderligere omkostninger i forbindelse med den særlige udsendings mandat bevilges der 3 mio. ECU over Den Europæiske Unions almindelige budget for 1996.

3. De finansielle bestemmelser i afgørelse 94/790/FUSP gælder, med de fornødne ændringer, for de opgaver, der udføres af den særlige udsendings kontor.

*Artikel 6***Finansiering af Vestunionens beredskab**

Da Vestunionens politiberedskab har afsluttet sit arbejde i henhold til artikel 13 i aftalememorandummet, er Den Europæiske Union om nødvendigt rede til at finansiere en fortsat tilstedeværelse i Mostar af et begrænset Vestunionsberedskab, hvis opgave er rettet på rådgivning og uddannelse i overensstemmelse med de vilkår, der har været gældende under EUAM og under hensyntagen til praktiske aftaler med de lokale parter. Finansieringen bevilges over den særlige udsendings budget og gælder kun for den periode, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2.

*Artikel 7***Ophør**

Den særlige udsending meddeler de lokale parter, at Rådet forbeholder sig ret til når som helst at bringe hans mandat og Den Europæiske Unions tilstedeværelse i Mostar til ophør, hvis det finder, at de lokale parter ikke opfylder deres forpligtelser i henhold til aftalememorandummet eller ikke viser oprigtig vilje til at arbejde for byens genforening og samarbejde med den særlige udsending.

*Artikel 8***Arkiver og journal**

Når den særlige udsendings mandat er gennemført eller bringes til ophør, deponeres EUAM's og den særlige udsendings journal og arkiver i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

*Artikel 9***Overgangsbestemmelser**

1. For at lette overgangen udøver den særlige udsending samme myndighed, som tidligere blev udøvet af Den Europæiske Unions administrator, for så vidt de lokale parter opfordrer ham hertil.
2. De afgørelser, som den særlige udsending træffer i den pågældende periode, vurderes af ombudsmanden som fastsat i aftalememorandummets artikel 7a om afgørelser truffet af Den Europæiske Unions administrator.

*Artikel 10***Afsluttende bestemmelser**

1. Denne fælles aktion træder i kraft på dagen for vedtagelsen.
2. Den udløber den 31. december 1996, medmindre Rådet træffer anden afgørelse i henhold til stk. 4.
3. Den har virkning fra den 23. juli 1996, forudsat at formandskabet sammen med den særlige udsending inden da har meddelt Rådet, at de er overbevist om, at de lokale parter reelt ønsker at arbejde på at nå målene i artikel 1, stk. 2, og artikel 2, og hverken ønsker at gøre indsigelse mod den særlige udsendings opgaver eller mod, at en række bestemmelser i aftalememorandummet, som er nærmere beskrevet i artikel 1, stk. 3, fortsat anvendes, med de fornødne ændringer.
4. Rådet skal på grundlag af en rapport fra den særlige udsending vurdere gennemførelsen af denne fælles

aktion senest den 30. september 1996 for at afgøre, om aktionen på baggrund af den gradvise afvikling af EUAM bør bringes til ophør inden den dato, som er fastsat i stk. 2.

*Artikel 11***Offentliggørelse**

Denne fælles aktion offentliggøres i Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. juli 1996.

På Rådets vegne

D. SPRING

Formand

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union)

FÆLLES AKTION

af 15. juli 1996

vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, om bekæmpelse af racisme og fremmedhad

(96/443/RIA)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

som henviser til artikel K.3, stk. 2, litra b), i traktaten om Den Europæiske Union,

som henviser til Kongeriget Spaniens initiativ,

som tager i betragtning, at medlemsstaterne anser det for et spørgsmål af fælles interesse at opstille regler for bekæmpelsen af racisme og fremmedhad, jf. navnlig traktatens artikel K.1, punkt 7,

som tager de konklusioner vedrørende racisme og fremmedhad i betragtning, som blev vedtaget af Det Europæiske Råd på Korfu den 24.-25. juni 1994, i Essen den 9.-10. december 1994, i Cannes den 26.-27. juni 1995 og i Madrid den 15.-16. december 1995,

som tager i betragtning, at Den Rådgivende Kommission for Bekæmpelse af Racisme og Fremmedhad, som blev nedsat på Det Europæiske Råds samling på Korfu, har vedtaget en række henstillinger,

som tager i betragtning, at antallet af lovovertrædelser af racistisk og fremmedfjendsk karakter fortsat er stigende til trods for den indsats, medlemsstaterne har gjort i de seneste år,

som er bekymret over de forskelle, der findes mellem visse straffelovgivninger for så vidt angår sanktioner over for bestemte former for racistisk og fremmedfjendsk adfærd, og som virker hindrende for det internationale retlige samarbejde,

som erkender, at internationalt samarbejde mellem alle stater, også dem, som internt ikke berøres af fænomenet racisme og fremmedhad, er nødvendigt for at hindre, at ophavsmændene til sådanne lovovertrædelser benytter sig af, at racistiske og fremmedfjendske aktiviteter straffes forskelligt i medlemsstaterne, og rejser fra den ene medlemsstat til den anden for at undgå retsforfølgelse eller fuldbyrdelse af domme, for ustraffet at fortsætte deres aktiviteter,

som erindrer om, at ytringsfriheden indebærer forpligtelser og ansvar, navnlig respekt for andres rettigheder, som fastsat i artikel 19 i De Forenede Nationers internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder af 19. december 1966,

som i overensstemmelse med deres fælles humanitære tradition er besluttet på i særlig grad at sikre overholdelsen af artikel 10 og 11 i den europæiske konvention af 4. november 1950 til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder,

som ønsker at fortsætte det arbejde, der i løbet af 1994 er indledt inden for traktatens afsnit VI vedrørende de strafferetlige aspekter af bekæmpelsen af racisme og fremmedhad —

VEDTAGET FØLGENDE AKTION:

AFSNIT I

- A. For at lette bekæmpelsen af racisme og fremmedhad forpligter hver medlemsstat sig til, efter proceduren i afsnit II, at sikre et effektivt retligt samarbejde vedrørende lovovertrædelser, der bygger på følgende former for adfærd, og om nødvendigt med henblik på dette samarbejde enten at sikre, at denne adfærd er strafsanktioneret, eller i stedet i afventen af, at de nødvendige bestemmelser eventuelt vedtages, at fravige princippet om dobbelt strafbarhed for følgende adfærd:
- Offentlig tilskyndelse til diskrimination, vold og racehad over for en gruppe mennesker eller et medlem af en sådan gruppe, der bestemmes ved henvisning til farve, race, religion eller national eller etnisk oprindelse.
 - Offentligt forsvar, med racistisk eller fremmedfjendsk sigte, af forbrydelser mod menneskeheden og af krænkelser af menneskerettighederne.

- c) Offentlig benægtelse af de forbrydelser, der er defineret i artikel 6 i charteret for Den Internationale Militærdomstol, der er knyttet til Londonaftalen af 8. april 1945, i det omfang det indebærer en forhånende eller nedværdigende adfærd over for en gruppe mennesker, der bestemmes ved henvisning til farve, race, religion eller national eller etnisk oprindelse.
- d) Offentlig udbredelse og udsendelse af skrifter, billeder eller andet materiale, som indeholder racistiske eller fremmedfjendske tilkendegivelser.
- e) Medvirken til gerninger, der foretages af grupper, organisationer eller foreninger, som indebærer diskrimination, vold og had af racistisk, etnisk eller religiøs karakter.
- B. I tilfælde af efterforskning og/eller retsforfølgning af lovovertrædelser, der bygger på de former for adfærd, der er nævnt i punkt A, skal hver medlemsstat ifølge afsnit II forbedre det retlige samarbejde på følgende områder og træffe passende foranstaltninger, der muliggør følgende:
- a) Beslaglæggelse og konfiskation af skrifter, billeder eller andet materiale, som indeholder racistiske eller fremmedfjendske tilkendegivelser, og som er bestemt til offentlig udbredelse, når de er blevet udsendt til offentligheden på en medlemsstats område.
- b) Anerkendelse af, at de former for adfærd, der er omhandlet i punkt A, ikke bør betragtes som politiske forbrydelser, der begrunder afvisning af en anmodning om gensidig retshjælp.
- c) Videregivelse af oplysninger til en anden medlemsstat, der kan sætte denne i stand til i overensstemmelse med den dér gældende lovgivning at indlede retsforfølgning eller foretage konfiskation i de tilfælde, hvor det ser ud til, at skrifter, billeder eller andet materiale, som indeholder racistiske eller fremmedfjendske tilkendegivelser, opbevares i en medlemsstat med henblik på offentlig udbredelse eller udsendelse i en anden.
- d) Oprettelse af kontaktpunkter i medlemsstaterne, som skal indsamle og udveksle oplysninger, der kan være nyttige i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af lovovertrædelser, der bygger på de former for adfærd, der er nævnt i punkt A.
- C. Intet i denne fælles aktion kan fortolkes, så det berører nogen af de forpligtelser, medlemsstaterne måtte have i medfør af nedenstående internationale instrumenter. Medlemsstaterne skal iværksætte denne

fælles aktion i overensstemmelse med disse forpligtelser, og definitionerne og principperne heri skal bruges som grundlag for iværksættelsen:

- Den europæiske konvention af 4. november 1950 til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.
- Konventionen om flygtninges retsstilling af 28. juli 1951, som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967.
- De Forenede Nationers konvention om folkedrab af 9. december 1948.
- Den internationale konvention af 7. marts 1966 om afskaffelse af alle former for racediskrimination.
- Genève-konventionerne af 12. august 1949 og protokol I og II hertil af 12. december 1977.
- De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 827(93) og 955(94).
- Rådets resolution af 23. november 1995 vedrørende beskyttelse af vidner som led i bekæmpelsen af organiseret international kriminalitet⁽¹⁾, i tilfælde af strafferetlig forfølgning vedrørende den adfærd, der er nævnt i punkt A, hvis der er blevet indkaldt vidner i en anden medlemsstat.

AFSNIT II

Hver medlemsstat fremsætter passende forslag med henblik på iværksættelsen af denne fælles aktion, som skal behandles af de kompetente fora med henblik på vedtagelse.

Rådet tager under hensyn til erklæringerne i bilaget inden udgangen af juni 1998 stilling til, om medlemsstaterne har opfyldt de forpligtelser, der følger af denne fælles aktion.

Den fælles aktion samt erklæringerne i bilaget, der er godkendt af Rådet, og som ikke foregriber iværksættelsen af den fælles aktion i andre medlemsstater end dem, erklæringerne vedrører, offentliggøres i Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. juli 1996.

På Rådets vegne
D. SPRING
Formand

⁽¹⁾ EFT nr. C 327 af 7. 12. 1995, s. 5.

BILAG

ERKLÆRINGER SOM OMHANDLET I AFSNIT II

1. Erklæring fra den græske delegation vedrørende afsnit I, punkt B, litra b):

»Grækenland fortolker afsnit I, punkt B, litra b), på baggrund af den græske forfatnings bestemmelser, som forbyder alle indgreb over for personer, der forfølges af politiske grunde.«

2. Erklæring fra den franske delegation vedrørende afsnit I, punkt C, femte led:

»Frankrig minder om, at protokol I af 8. juni 1977 til Genève-konventionen af 1949 ikke kan gøres gældende over for dette land, da Frankrig hverken har ratificeret eller undertegnet den, og da dette instrument ikke kan betragtes som et udtryk for den internationale ret, der sædvanligvis gælder i væbnede konflikter.«

3. Erklæring fra Det Forenede Kongeriges delegation vedrørende afsnit I:

»Det Forenede Kongeriges delegation erklærer, at Det Forenede Kongerige med henblik på iværksættelsen af den fælles aktion i Det Forenede Kongerige og under hensyn til bestemmelserne og de generelle principper i britisk strafferet vil anvende afsnit I, punkt A, litra a)-e) og henvisningerne hertil, hvis den pågældende adfærd er truende, grov eller fornærmende, og hvis den tager sigte på at opfordre til racehad eller vil kunne tilskynde hertil.

Dette indebærer i overensstemmelse med afsnit I, punkt B, og afsnit II, at de relevante britiske myndigheder i den forbindelse vil være i stand til i Det Forenede Kongerige at foretage ransagninger med henblik på at beslaglægge skrifter, billeder eller andet materiale, som er bestemt til udbredelse i en anden medlemsstat, og som der vil kunne tilskynde til racehad.

Hvis der opstår problemer i forbindelse med gennemførelsen af denne erklæring, vil Det Forenede Kongerige konsultere den berørte medlemsstat med henblik på at løse de pågældende problemer.«

4. Erklæring fra den danske delegation vedrørende afsnit I:

»Den danske delegation erklærer, at Danmark ved gennemførelsen af den fælles aktion i Danmark og under hensyn til bestemmelserne og de generelle principper i dansk strafferet kun vil gennemføre afsnit I, punkt A, litra a-e) og henvisningerne hertil, såfremt den pågældende adfærd er truende, fornærmende eller nedværdigende.«
